

Wierzę w powtórne przyjście Jezusa

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Omówienie końca świata.
- Wyjaśnienie głównych treści Apokalipsy św. Jana.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- opisuje koniec świata;
- tłumaczy, czym jest sąd ostateczny;
- wyjaśnia, czym jest apokalipsa;
- przedstawia główne treści Apokalipsy św. Jana;
- podaje przykłady, w jaki sposób przygotować się na powtórne przyjście Jezusa.

Pojęcia i postaci

Koniec świata, apokalipsa, sąd ostateczny.

Wartości

Życie w łasce Boga.

Metody i środki

Obraz, miniwykład, praca z tekstem Pisma Świętego, oś czasu, praca z podręcznikiem, rozmowa kierowana, obrazy przedstawiające koniec świata lub sąd ostateczny, fragmenty Pisma Świętego mówiące o końcu świata.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Chwała Ojcu.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę znał zapowiedzi mówiące o końcu świata; będę umiał wyjaśnić, czym jest sąd ostateczny; będę wiedział, jak przygotować się na powtórne przyjście Jezusa na ziemię.

Metoda – obraz. Nauczyciel pokazuje uczniom kilka obrazów, których tematyką jest koniec świata lub sąd ostateczny. Następnie prosi ich, żeby własnymi słowami opisali, jak ich autorzy wyobrażali sobie koniec świata. Uczniowie w zależności od wykorzystanych materiałów mogą zwracać uwagę na potęgę i majestat Boga, kataklizmy, strach ludzi. Następnie prosi uczniów, żeby powiedzieli, jak oni wyobrażają sobie tę chwilę. Gdyby nie było możliwości pokazania lub wyświetlenia uczniom obrazów, nauczyciel przechodzi do prośby, żeby uczniowie powiedzieli, jak według nich będzie wyglądał koniec świata.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że taki obraz końca świata, o jakim mówili lub jaki poznali z dzieł sztuki, jest bardzo mocno zakorzeniony w naszej kulturze i tradycji. Co więcej, czytając fragmenty Pisma Świętego, możemy też natrafić na opisy kataklizmów i przerażających wydarzeń, które mają nastąpić na końcu czasu. Biblijne teksty są jednak tylko metaforami tego, co ma się wydarzyć, i nie powinniśmy przyjmować ich w sposób dosłowny. Kościół naucza, że tego dnia Bóg objawi się w całej swojej chwale i będzie miał miejsce sąd ostateczny. Jezus powróci na ziemię, zasiądzie na tronie i odbędzie się sąd nad światem. Umarli powstaną z grobów i wszyscy staną przed obliczem Zbawiciela. Ten drugi sąd nie będzie jednak sprzeczny z sądem szczegółowym, który każdy przechodzi po śmierci. Nie da się już bowiem zmienić wydanego wyroku. Sąd ostateczny potwierdzi pierwszy wyrok. Wtedy też ostatecznie ludzie zostaną podzieleni na zbawionych i potępionych, a szatan zostanie ostatecznie pokonany. Nikt nie zna dnia, kiedy się to stanie. Takie rozumienie końca świata daje nam nadzieję życia wiecznego, o ile w naszym życiu kierowaliśmy się wiarą.

Metoda – praca z tekstem Pisma Świętego. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że wiele fragmentów Biblii mówi o końcu świata i sądzie ostatecznym. Wyjaśnia, że Bóg objawił człowiekowi tylko to, co jest nam niezbędne do zbawienia. Wiele tajemnic pozostaje dla nas zakrytych. Prosi uczniów, żeby znaleźli w Piśmie Świętym następujące fragmenty (załącznik 1) i na ich podstawie napisali, co Biblia mówi o końcu świata. Można podzielić klasę na grupy i każdej z nich dać do opracowania jeden tekst.

Uczniowie prezentują wyniki swojej pracy, a nauczyciel w razie potrzeby koryguje ich odpowiedzi. Następnie wskazuje, że Bóg objawił nam różne obrazy końca świata nie po to, żeby nas straszyć, ale żebyśmy lepiej przygotowali się na ten dzień.

Metoda – oś czasu. Nauczyciel przypomina uczniom, że ostatnia księga Pisma Świętego to Apokalipsa św. Jana Apostoła. Słowo „apokalipsa” oznacza objawienie. W księdze tej znajdziemy opis tego, co Bóg objawiał, czyli dał poznać św. Janowi na temat końca świata. Nauczyciel stanowczo wyjaśnia uczniom, że ta księga jest pełna symboli, metafor i obrazów, więc nie możemy traktować jej literalnie. Następnie prosi uczniów, żeby na podstawie podręcznika stworzyli oś czasu i zaznaczyli na niej kolejne wydarzenia z końca świata, o których napisał autor Apokalipsy. Na zakończenie uczniowie prezentują wyniki pracy, a nauczyciel sprawdza, czy są poprawne. Pracę można wykonywać w grupach lub indywidualnie. Można również przygotować na tablicy wspólną oś czasu.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie samodzielnie lub w grupach wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika (punkt: „Praca na lekcji”). Po zakończeniu pracy uczniowie prezentują swoje odpowiedzi.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel prosi uczniów, żeby zastanowili się, jak najlepiej przygotować się na koniec świata. Należy doprowadzić uczniów do wniosku, że skoro nie wiemy, kiedy się to stanie, powinniśmy zawsze starać się żyć w stanie łaski uświęcającej, pamiętać o sakramentach i modlitwie, by w ten sposób wyrażać wiarę i miłość do Boga, a także pamiętać o bliźnich. Można odwołać się do poprzedniej metody i wskazać, jak postępować wobec innych, oraz wyjaśnić, że czyny miłości spełniane wobec drugiego człowieka są również czynami miłości wobec Jezusa.

Podsumowanie lekcji

Koniec świata to chwila, w której Bóg objawi się w chwale, a Jezus powróci na ziemię, żeby dokonać sądu ostatecznego. Nie zmieni to wyroku sądu szczegółowego, ale będzie stanowiło wielki tryumf Boga nad szatanem, złem i śmiercią. Wtedy też ludzie ostatecznie zostaną podzieleni na zbawionych i potępionych. W Biblii znajdujemy wiele obrazów końca świata. Najbardziej znany z nich znajduje się w Apokalipsie św. Jana Apostoła. Bóg objawił nam niektóre prawdy na temat końca świata po to, żebyśmy lepiej przygotowali się na ten dzień.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- Język polski:

Pogańska a chrześcijańska wizja sądu i kary po śmierci w literaturze na podstawie drugiej części *Dziadów* A. Mickiewicza.

Interpretacja Apokalipsy – interpretacja utworów poetyckich, rozpoznawanie w tekście literackim (religijnym) środków stylistycznych (np. alegorii i symbolu).

Interpretacja zapowiedzi końca świata – różnice między literaturą piękną a literaturą naukową, popularnonaukową i publicystyką.

- Muzyka i plastyka:

Przykłady muzycznej twórczości ludowej, obrzędy, zwyczaje, tradycje swojego regionu.

Apokalipsa w obrazach – interpretacja wybranego dzieła sztuki lub inspirowanego Apokalipsą (obraz, grafika, rzeźba).

- Język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej: Słownictwo religijne, np. niebo, piekło, sąd ostateczny, czyściec, apokalipsa.

Załącznik 1

Mk 13, 24–32.

Dn 7, 9–14.

Ml 3, 19–21.

Iz 2, 2–5.

1 Tes 4, 16–18.

Mt 24, 23–31.